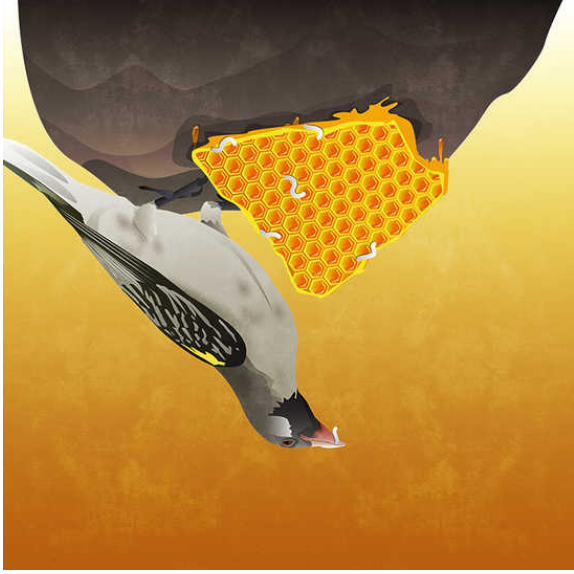

Zulu folktale ✎
Wiehan de Jager 🗣️
Kim Sandvad West 📧
danska / svenska 😊
nivå 4 ||

Honningøgens hævn
Honningsguidens hämd

Sagor för barn på svenska

Honningøgens hævn / Honningsguidens
hämd

Skriven av: Zulu folktale

Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Kim Sandvad West (da), Lena Normén-

Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Dette er historien om Ngede, honninggøgen, og en grådig mand, der hed Gingile. En dag mens Gingile var på jagt, hørte han Ngedes kald. Gingiles tænder løb i vand ved tanken om honning. Han stoppede og lyttede, indtil han så fuglen i grenene over sit hoved. "Tjitik-tjitik-tjitik," skrattede den lille fugl, mens han fløj videre til det næste træ, og det næste. "Tjitik-tjitik-tjitik," kaldte han, mens han af og til stoppede for at sikre sig, at Gingile fulgte efter ham.

...

Det här är historien om Ngede, honungsguiden, och en girig ung man som hette Gingile. En dag medan Gingile var ute och jagade hörde han Ngedes läte. Det började vattnas i Gingiles mun när han tänkte på honung. Han stannade och lyssnade noga och sökte tills han såg fågeln högt bland grenarna ovanför honom. "Schitik-schitik-schitik", kvittrade den lilla fågeln medan han flög till nästa träd och sedan nästa igen. "Schitik-schitik-schitik", ropade han, medan han stannade upp då och då, för att vara säker på att Gingile följde efter honom.

Efter en halvtimme kom de fram till ett stort vilt fikonsträd. Ngede hoppade exalterat runt bland grenarna. Han satte sig sedan på en gren och lade huvudet på sned som för att säga: "Här är det! Varför tar det så lång tid för dig att komma hit?" "Gingile kunde inte se några bin under trädet men han litade på Ngede.

...

Efter en halv timme kom de till ett stort, vildt figenträ. Ngede hoppade vildt omkring i grenene. Så faldt han till ro på en gren og lagde hovedet på skrå og så på Gingile som for at fortælle: "Her er det! Kom nu! Hvad venter du på?" "Gingile kunne ikke se nogen bier, men han stode på Ngede.

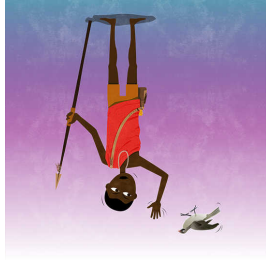

Så Gingile lagde sit jagtspyd fra sig under træet, samlede nogle tørre kviste og lavede et lille bål. Da ilden brændte godt, lagde han en lang, tør pind ind i midten af bålet. Denne type træ var kendt for at lave masser af røg, når det brændte. Han begyndte at klatre, mens han holdt den kolde ende af den rygende pind fast mellem tænderne.

...

Så Gingile lade ner sitt jaktspjut under trädet, samlade ihop några torra kvistar och gjorde en liten brasa. När elden brann väl stack han en lång pinne i mitten av brasan. Den här typen av ved var speciellt känd för att skapa mycket rök medan den brann. Han började klättra samtidigt som han höll den kalla änden av pinnen mellan sina tänder.

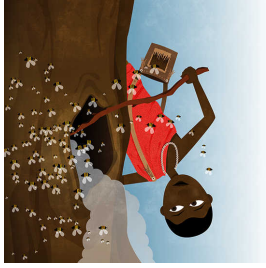

Når Ginglies børn hører historien om Ngede, får de respekt for den lille fugl. Når de samler honning, sørger de altid for at give det største stykke voks til honningøggen!

...

Och på det sættet kom det sig at Ginglies barn kanner stor respekt for den lilla fågelin Ngede når de hör historien om honom. När de skördar honung lämnar de numera alltid den största kakan till honungsguiden!

12

Snart kunne han høre de travle biers høje summen. De fløj ind og ud af et hul i træstammen - deres bo. Da Ginglie nåede op til boet, stak han den ryggede ende af pinden ind i hullet. Bierne skyndte sig ud, sure og vrede. De fløj væk, fordi de ikke kunne lide røgen - men ikke før de havde givet Ginglie nogle smertefulde stik!

...

Snart kunde han höra det högljudda surrandet av arbetande bin. De flög in och ut ur en hållighet i trädstammen. När Ginglie kom fram till binas bo stack han in den rykande änden av pinnen i hålet. Bina kom snabbt flygande ut, arga och elaka. De flög iväg eftersom de inte gillar rök, men inte förrän de hade givit Ginglie några smärtsamma stick!

5

Da bierne var væk, stak Gingile sine hænder ind til boet. Han tog håndfulde af den tunge voks ud, de dryppede af blød honning og var fulde af fede, hvide larver. Han lagde forsigtigt voksen i sin taske, han havde over skulderen, og begyndte at klatre ned fra træet.

...

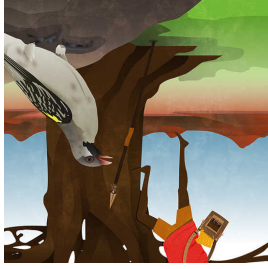
När bina var borta tryckte Gingile in sina händer i boet. Han tog ut fulla nävar av tung honungskaka, som droppade av rik honung och som var full av feta, vita larver. Han lade ner honungskakan i sin säck som han bar över axeln och började att klättra ner för trädet.

Før Leopard kunne springe på Gingile, skyndte han sig ned fra træet. I farten missede han en gren og landede med et tungt bump på jorden og vred om på sin ankel. Han humpede væk så hurtigt, han kunne. Heldigvis var Leopard stadig for søvnig til at jagte ham. Ngedede, honninggøgen, havde fået sin hævn. And Gingile havde fået sig en lærestreg.

...

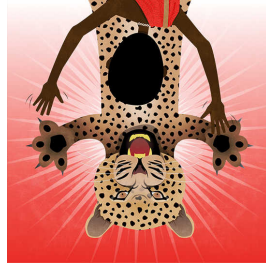
Innan leoparden kunde svinga sina klor mot Gingile klättrade han snabbt ner från trädet. I brådskan missade han en gren, landade med ett stort brak på marken och stukade sin fot. Han haltade iväg så fort han kunde. Som tur var för honom var leoparden fortfarande för sömnig för att jaga honom. Honungsguiden hade fått sin hämnd. Och Gingile hade fått sig en läxa.

Ngede fulgte nøje med i alt, Gingile gjorde. Han forventede, at han skulle efterlade et stort stykke voks som tak til honninggøgen. Ngede fløj fra gren til gren, tætere og tætere på jorden. Endelig nåede Gingile til foden af træet. Ngede satte sig til rette på en sten nær

...

Ngede tittede på alt som Gingile gjorde. Han forventede sig at Gingile skulle ge honom en stor bit med honungskaka som takk till honungsguiden. Ngede flög från gren till gren, närmare och närmare marken. Till slut kom Gingile ner på marken. Ngede satte sig på en sten nära pojken och väntade på sin belöning.

Gingile klatrede og undrede sig over, hvorfor han ikke hørte den sædvanlige summen. "Måske er boet dybt inde i træet," tænkte han. Han løftede sig op på en ny gren. Men i stedet for boet stirrede han ind i ansigtet på en leopard! Leopard blev meget vred over at få sin søvn forstyrret. Hun kneb øjnene sammen og åbnede munden og viste sine meget store og meget skarpe tænder.

...

Gingile klättrade men undrade varför han inte hörde det sedvanliga surrandet. Kanske bina finns djupt inne i trädet, tänkte han för sig själv. Han drog sig upp till en annan gren. Men istället för ett bo med bin stirrade han rakt in i ögonen på en leopard! Leoparden blev mycket arg över att ha fått sin sömn avbruten på ett så oartigt sätt. Hennes ögon smalnade och hon öppnade sitt gap för att visa sina mycket stora och mycket skarpa tänder.

Men Gingile slukkede ilden, samlede sit spyd op og begyndte at gå hjem, mens han ignorerede fuglen. Ngede kaldte vredt: "VIK-torr! VIK-torr!" Gingile stoppede, stirrede på den lille fugl og lo højt. "Vil du have noget honning, min ven? Ha! Men jeg gjorde alt arbejdet og fik alle stikkene. Hvorfor skulle jeg dele denne skønne honning med dig?" Så gik han sin vej. Ngede var rasende! Sådan skulle man ikke behandle ham! Men han skulle få sin hævn.

...

Men Gingile släckte elden och började gå hemåt samtidigt som han ignorerade fågeln. Ngede ropade argt ut: "SEG-err! SEG-err!" Gingile stannade, stirrade på den lilla fågeln och började skratta högt. "Vill du kanske ha lite honung, min vän? Ha, men jag gjorde allt arbete och fick ta emot alla sticken. Varför skulle jag dela något av den här underbara honungen med dig?" Därefter gick han sin väg. Ngede var rasande! Detta var inte rätt sätt att behandla honom på! Men han skulle nog få sin hämnd.

Flere uger senere hørte Gingile igen Ngedes honningkald. Han huskede den lækre honning og fulgte ivrigt fuglen endnu engang. Efter at have ledt Gingile langs skovbrynet stoppede Ngede for at hvile sig i et stort paraplytræ. "Ah," tænkte Gingile, "boet må være i dette træ." Han tændte hurtigt sit lille bål og begyndte at klatre med den rygende gren mellem tænderne. Ngede sad og kiggede på.

...

En dag, flera veckor senare, hörde Gingile honungsropet från Ngede igen. Han kom ihåg den utsökta honungen och började ivrigt följa efter fågeln igen. Efter att ha lett Gingile längs kanten av skogen stannade Ngede för att vila i ett stort akacia-träd. Ah, tänkte Gingile. Bina måste vara i det här trädet. Han tände snabbt en eld och började klättra upp med en rykande pinne mellan tänderna. Ngede satt och tittade.